

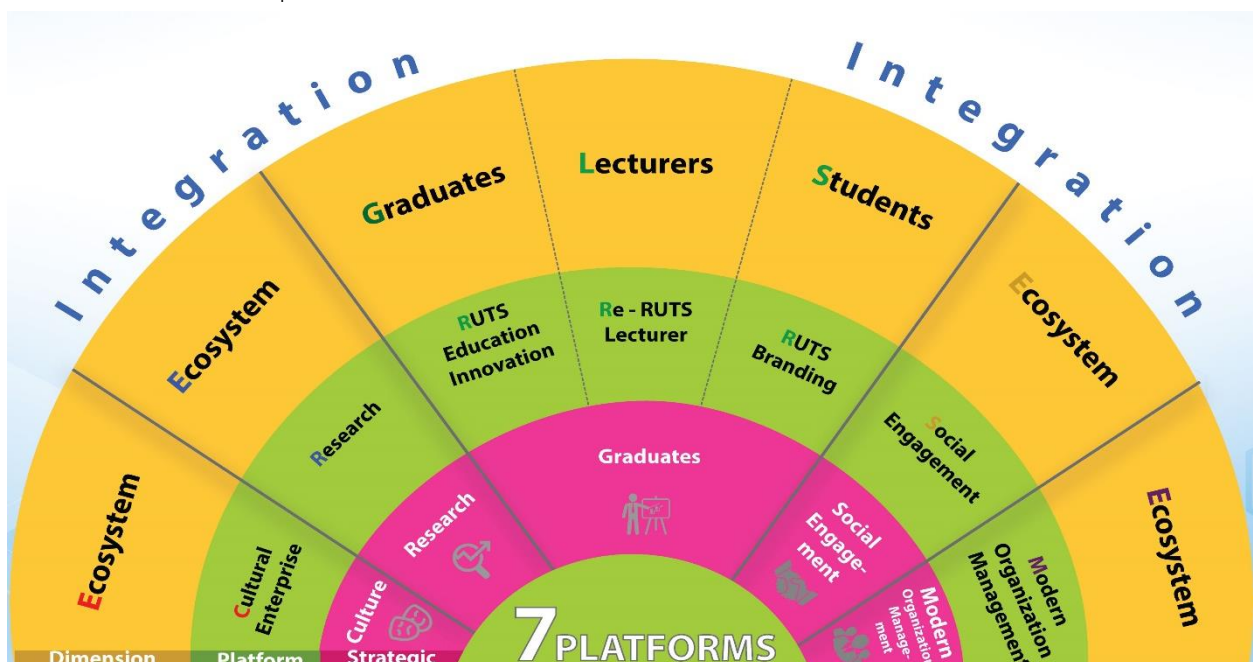
ข้อมูลเพิ่มเติม 7 Platforms

Platform การพัฒนาตามภารกิจใหม่

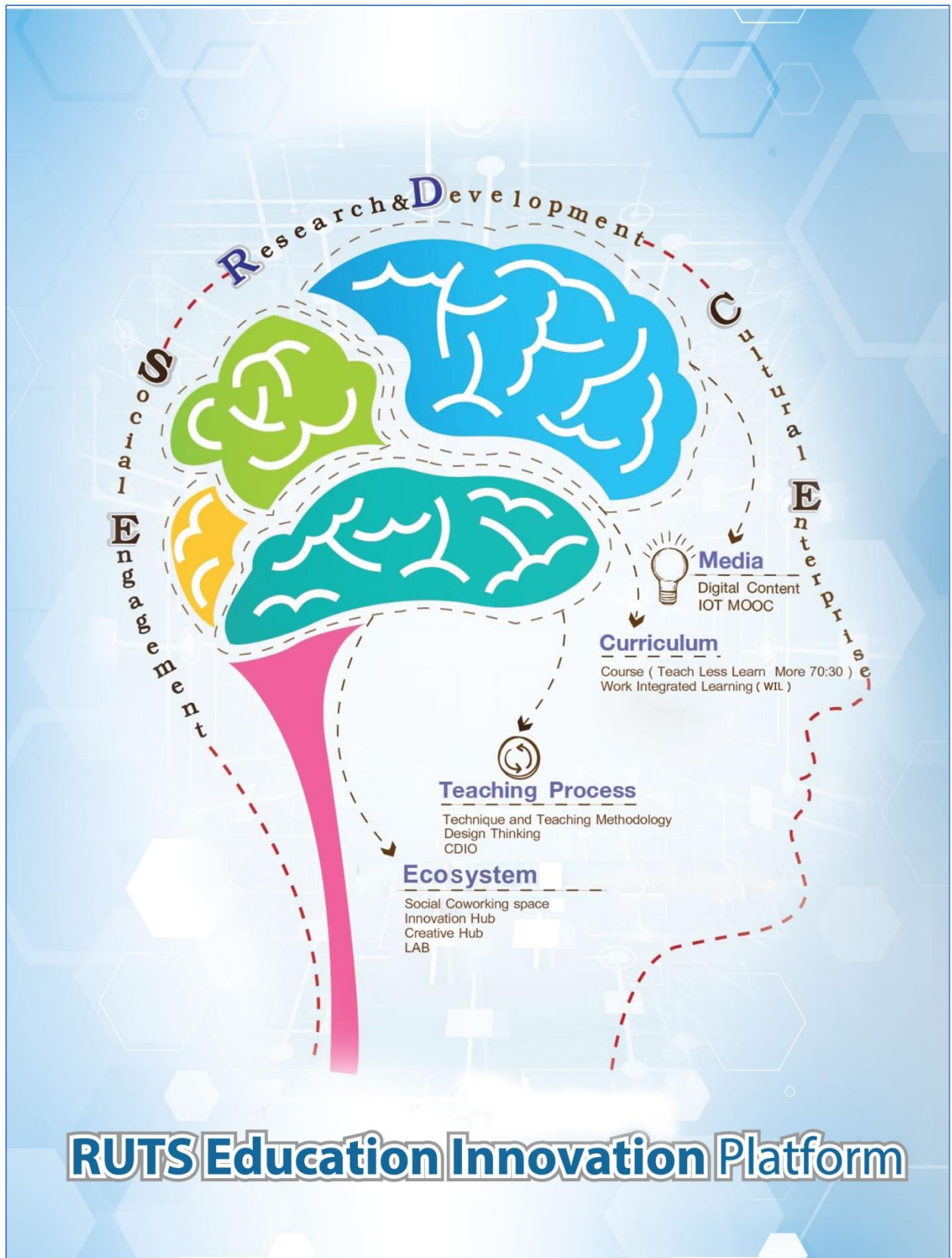
เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนดแนวคิด Platform การพัฒนาตามภารกิจใหม่ จำนวน 5 แนวคิด 7 Platforms ดังนี้

- 1) แนวคิดด้านการจัดการศึกษา ประกอบด้วย 3 Platforms ดังนี้
 - นวัตกรรมการศึกษา (RUTS Education Innovation Platform)
 - การบริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ (Re-RUTS Lecturer Platform)
 - การสร้างคนตามอัตลักษณ์ศรีวิชัย (RUTS Branding Platform)
- 2) แนวคิดด้านการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม
 - การสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม (Research Platform)
- 3) แนวคิดด้านการบริการวิชาการ
 - การให้บริการวิชาการและกิจการเพื่อสังคม (Social Engagement Platform)
- 4) แนวคิดด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
 - วิสาหกิจวัฒนธรรม (Cultural Enterprise Platform)
- 5) แนวคิดด้านการบริหารจัดการองค์กร
 - การบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่ (Modern Organization Management Platform)

ภายใต้แนวคิด Platform การพัฒนาตามภารกิจใหม่ จำนวน 5 แนวคิด 7 Platforms ข้างต้น มีหลักคิดในการออกแบบจากมุมมอง 4 มิติ ได้แก่ มิติอาจารย์ มิตินักศึกษา มิติการจัดการศึกษา และมิติสิ่งสนับสนุนการจัดการศึกษา โดยมุมมองทั้ง 4 มิติได้ออกแบบให้มีความทำงานลักษณะบูรณาการร่วมกันเพื่อสนับสนุนภารกิจใหม่ของมหาวิทยาลัยให้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

1. RUTS Education Innovation Platform

นวัตกรรมการศึกษา (RUTS Education Innovation Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยต้องการยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมและการบูรณาการร่วมกันระหว่างการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม จึงได้นำนวัตกรรมเข้ามาช่วยจัดการศึกษาและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยสามารถเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ได้อย่างง่ายดายและทั่วถึง โดย **RUTS Education Innovation Platform** มีองค์ประกอบดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (Media)

การเพิ่มช่องทางการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงได้ง่าย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ได้แก่ Digital Content, IOT, MOOC

2. หลักสูตร (Curriculum)

การกำหนดให้ทุกรายวิชา มีวิธีการสอนน้อยลง เพิ่มเวลาเรียนรู้ให้มากขึ้น (Teach less Learn more) ในสัดส่วนการสอน ร้อยละ 30 และการเรียนรู้ ร้อยละ 70 จัดทำหลักสูตรฝึกงานหรือสหกิจศึกษาแบบเต็มรูปแบบ และจัดทำหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนทุกช่วงวัยและการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)

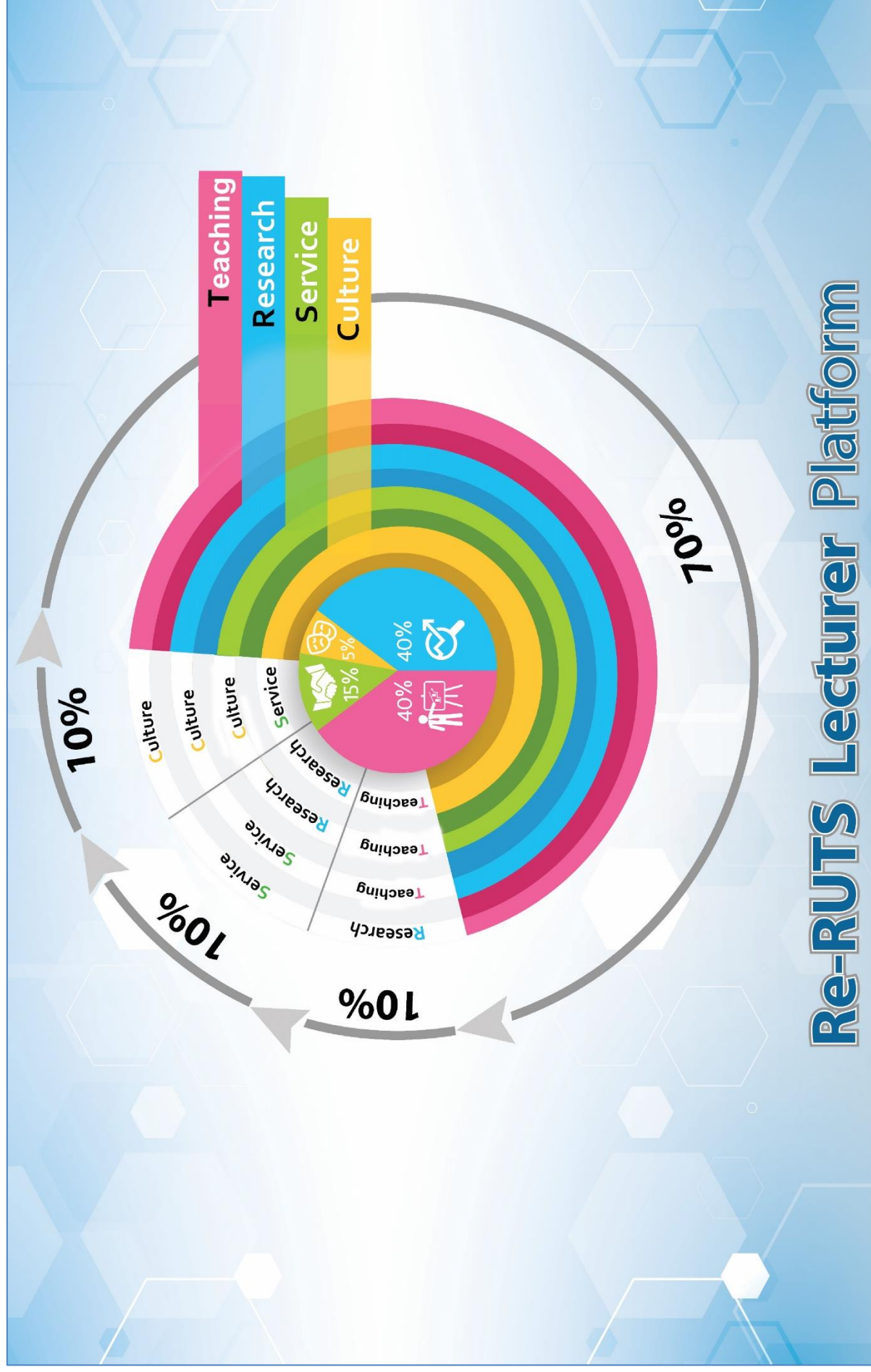
3. กระบวนการสอน (Teaching Process)

จัดกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้และปฏิบัติได้จริงในรูปแบบที่หลากหลาย และออกแบบให้เหมาะสมกับสมรรถนะผู้เรียน เช่น Design thinking CDIO, Technique and Teaching Methodology

4. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (Ecosystem)

จัดให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เครื่องมือ อุปกรณ์ และสภาพแวดล้อม ที่เอื้อและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนและผู้สอนอย่างเต็มศักยภาพ เช่น Social Coworking space, Innovation hub, Creative hub, LAB

2. Re-RUTS Lecturer Platform

Re-RUTS Lecturer Platform

การบริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ (Re-RUTS Lecturer Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีภารกิจจัดการศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะการปฏิบัติให้แก่ผู้เรียน ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม และ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้สอนให้มีความสอดคล้องรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และสร้างความเข้มแข็งให้มหาวิทยาลัยมีความเป็นเลิศและโดดเด่นตามภารกิจ จึงมุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างทักษะความเชี่ยวชาญเฉพาะทางให้แก่ผู้สอน ภายใต้การบริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ ที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการร่วมกับการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม การให้บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของนักศึกษา ศิษย์เก่า สถานประกอบการ และชุมชน โดย Re-RUTS Lecturer Platform จำแนกประเภทผู้สอนรูปแบบใหม่ ออกเป็น 4 กลุ่ม ตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย โดยผู้สอนทุกประเภทต้องปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม แต่มีสัดส่วนของหน้าที่ที่แตกต่างกันตามจุดเน้นดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนเป็นหลัก กำหนดให้มีจำนวนอย่างน้อยร้อยละ 40 ของผู้สอนทั้งหมด โดยปฏิบัติหน้าที่สอน วิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ในสัดส่วนร้อยละ 70:10:10:10 ตามลำดับ
2. ผู้สอนที่ทำหน้าที่วิจัยเป็นหลัก กำหนดให้มีจำนวนอย่างน้อยร้อยละ 40 ของผู้สอนทั้งหมดโดยปฏิบัติหน้าที่สอน วิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ในสัดส่วนร้อยละ 10:70:10:10 ตามลำดับ
3. ผู้สอนที่ทำหน้าที่บริการทางวิชาการเป็นหลัก กำหนดให้มีจำนวนอย่างน้อยร้อยละ 15 ของผู้สอนทั้งหมด โดยปฏิบัติหน้าที่สอน วิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ในสัดส่วนร้อยละ 10:10:70:10 ตามลำดับ
4. ผู้สอนที่ทำหน้าที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก กำหนดให้มีจำนวนอย่างน้อยร้อยละ 5 ของผู้สอนทั้งหมด โดยปฏิบัติหน้าที่สอน วิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ในสัดส่วนร้อยละ 10:10:10:70 ตามลำดับ

3. RUTS Branding Platform

การสร้างคนตามอัตลักษณ์ศรีวิชัย (RUTS Branding Platform)

กำลังคนเป็นกลไกที่จำเป็นและสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในฐานะสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีหน้าที่หลักในการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางอย่างมีคุณภาพ เพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ได้มีการวางแผนผลิตและพัฒนากำลังคนในปริมาณและสาขาที่มีสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

โดยมหาวิทยาลัยมุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีทักษะ ความรู้ และสมรรถนะที่จำเป็นในการทำงานตามอาชีพ และมีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย คือ **“มีทักษะ การสื่อสาร เชี่ยวชาญปฏิบัติ”** โดยให้ความสำคัญกับการปลูกฝังให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง (Self-awareness) รู้จักจัดการกิจวัตรของตน (Self-Management) รู้จักว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Social Awareness) รู้จักตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม (Responsible Decision Making) และรู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่แตกต่าง (Relationship Management) เพื่อต้องการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 และเพื่อสามารถปรับตัวและรู้เท่าทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีพลวัต

การสร้างคนตามอัตลักษณ์ศรีวิชัย คำนึงถึงทักษะสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ ทักษะด้านความรู้ (Hard Skill) และทักษะด้านอารมณ์ (Soft Skill) ซึ่งทักษะทั้ง 2 ประการ มีความสำคัญและจำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ โดย RUTS Branding Platform มีองค์ประกอบ 2 ส่วนดังนี้

1. ทักษะด้านความรู้ (Hard Skill)

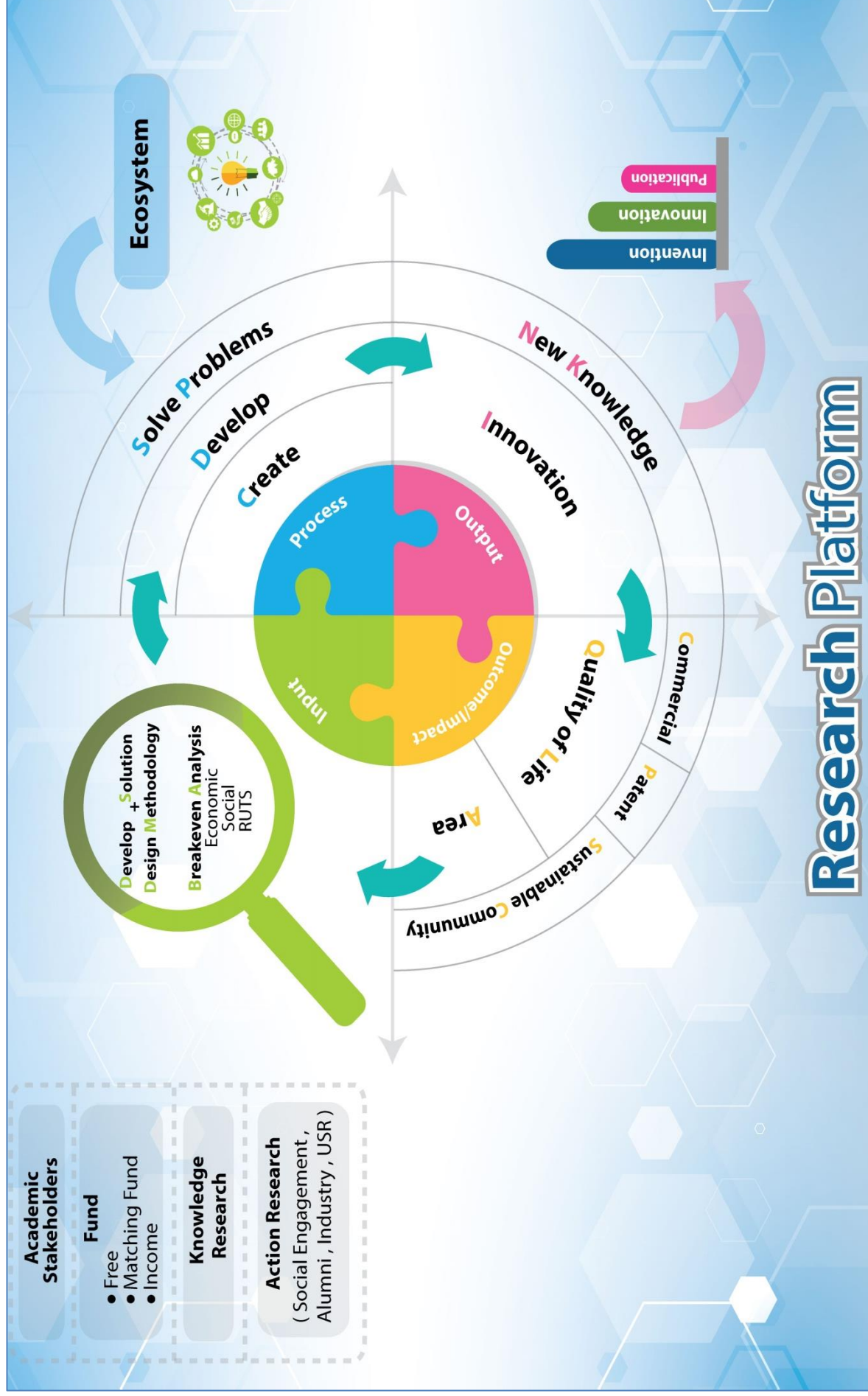
คือทักษะด้านวิชาการที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาให้ผู้เรียน เกิดความรู้ ปัญญา ความสามารถ ตามสมรรถนะพื้นฐานแต่ละสาขาของอาชีพที่พึงมี และผู้เรียนสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองตลอดเวลาและตลอดชีวิต โดยทักษะด้านความรู้สามารถพัฒนาให้เกิดความเชี่ยวชาญได้ด้วยการฝึกฝน และการฝึกปฏิบัติ เป็นทักษะที่สามารถจับต้องและวัดผลได้ง่าย ทักษะด้านความรู้ที่สำคัญและตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงาน ปัจจุบัน คือ การมีทักษะปฏิบัติ (Practical Skill) ซึ่งผู้เรียนต้อง รู้ลึก รู้จริง และปฏิบัติได้อย่างชำนาญ เชี่ยวชาญ และมีความเป็นมืออาชีพ ซึ่งเป็นทักษะตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่มุ่งสร้างให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนทุกคน

2. ทักษะด้านอารมณ์ (Soft Skill)

คือลักษณะส่วนบุคคลที่ใช้และควบคุมอารมณ์ ซึ่งเป็นทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นทักษะที่สอน ฝึกฝน และวัดผลได้ยากแต่สามารถฝึกได้ ในโลกของการทำงานทักษะด้านอารมณ์ (Soft Skill) ถูกนำมาเป็นเครื่องมือในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร มากกว่าทักษะด้านความรู้ (Hard Skill) เพราะการจัดการและแก้ปัญหาทางานสามารถทำได้ง่ายกว่าการบริหารจัดการอารมณ์ของบุคคล ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะด้านอารมณ์ ซึ่งเป็นทักษะที่หนุนเสริมทักษะด้านวิชาการ โดยกำหนดให้ผู้มีเรียนมีทักษะด้านอารมณ์ดังต่อไปนี้

1. มีทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ไขปัญหาได้
2. มีความคิดอย่างสร้างสรรค์และคิดเชิงนวัตกรรม
3. มีสมรรถนะและทักษะด้านภาษาต่างประเทศที่เป็นสากล
4. มีทักษะและความสามารถในการสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ
5. มีทักษะการใช้เทคโนโลยีและรู้เท่าทันเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
6. มีความสามารถในการให้ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ
7. มีวินัย มีความอดทน ใฝ่รู้ ตื่นรู้ เรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต
8. มีทัศนคติเชิงบวกและค่านิยมที่ดี
9. มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นคนดีของสังคม
10. มีสุขภาพที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ
11. มีรับผิดชอบต่อตนเองและต่อสังคม มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม
12. มีความเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมและกระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม
13. มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ

4. Research Platform

การสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม (Research Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มุ่งเน้นการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ มีการบูรณาการกับการเรียนการสอนและพันธกิจอื่นของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ และที่สำคัญผลงานวิจัยต้องก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ทั้งด้านพาณิชย์ ด้านนโยบาย ด้านสาธารณะ ด้านชุมชน พื้นที่ และด้านวิชาการ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนประเทศให้หลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลาง (MIT) ภายใต้กระบวนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และวิจัยเชิงปฏิบัติการที่สัมพันธ์กับชุมชน ศิษย์เก่า และภาคอุตสาหกรรม โดย Research Platform มีองค์ประกอบ 4 ส่วน ดังนี้

1. ตัวป้อน (Input)

มหาวิทยาลัยพัฒนาโจทย์วิจัยและระเบียบวิธีการวิจัยอย่างมืออาชีพ โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าต่อเศรษฐกิจ สังคม และมหาวิทยาลัย เป็นสำคัญ

2. กระบวนการ (Process)

มหาวิทยาลัยวางกระบวนการการดำเนินงานวิจัยไว้ 3 ลักษณะ คือ การวิจัยเชิงสร้างสรรค์ การวิจัยเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหา และการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ความรู้ใหม่ โดยมีลักษณะทุนสำหรับการดำเนินงานวิจัย 3 รูปแบบ คือ ทุนวิจัยแบบให้เปล่า (Free) ทุนวิจัยแบบร่วมทุน (Matching Fund) และทุนวิจัยที่ก่อให้เกิดรายได้ (Income)

3. ผลผลิต (Output)

มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีผลผลิตจากผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม เป็น 2 ลักษณะ คือ นวัตกรรม และองค์ความรู้ใหม่ โดยมีลักษณะการใช้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ด้านพาณิชย์ เป็นการนำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และเทคโนโลยี ไปสู่การผลิตในเชิงพาณิชย์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและลดต้นทุนการผลิต รวมถึงการสร้างอาชีพและทางเลือกให้กับผู้ประกอบการ เกษตรกร และผู้ประกอบการอาชีพอื่น ๆ

2. ด้านนโยบาย เป็นการนำความรู้ไปใช้ในกระบวนการกำหนดนโยบาย เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการ โดยอาจเป็นนโยบายระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับท้องถิ่น หรือระดับหน่วยงาน

3. ด้านสาธารณะ เป็นการนำผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมไปใช้เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนวิธีคิด พฤติกรรม เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างสังคมคุณภาพ และส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

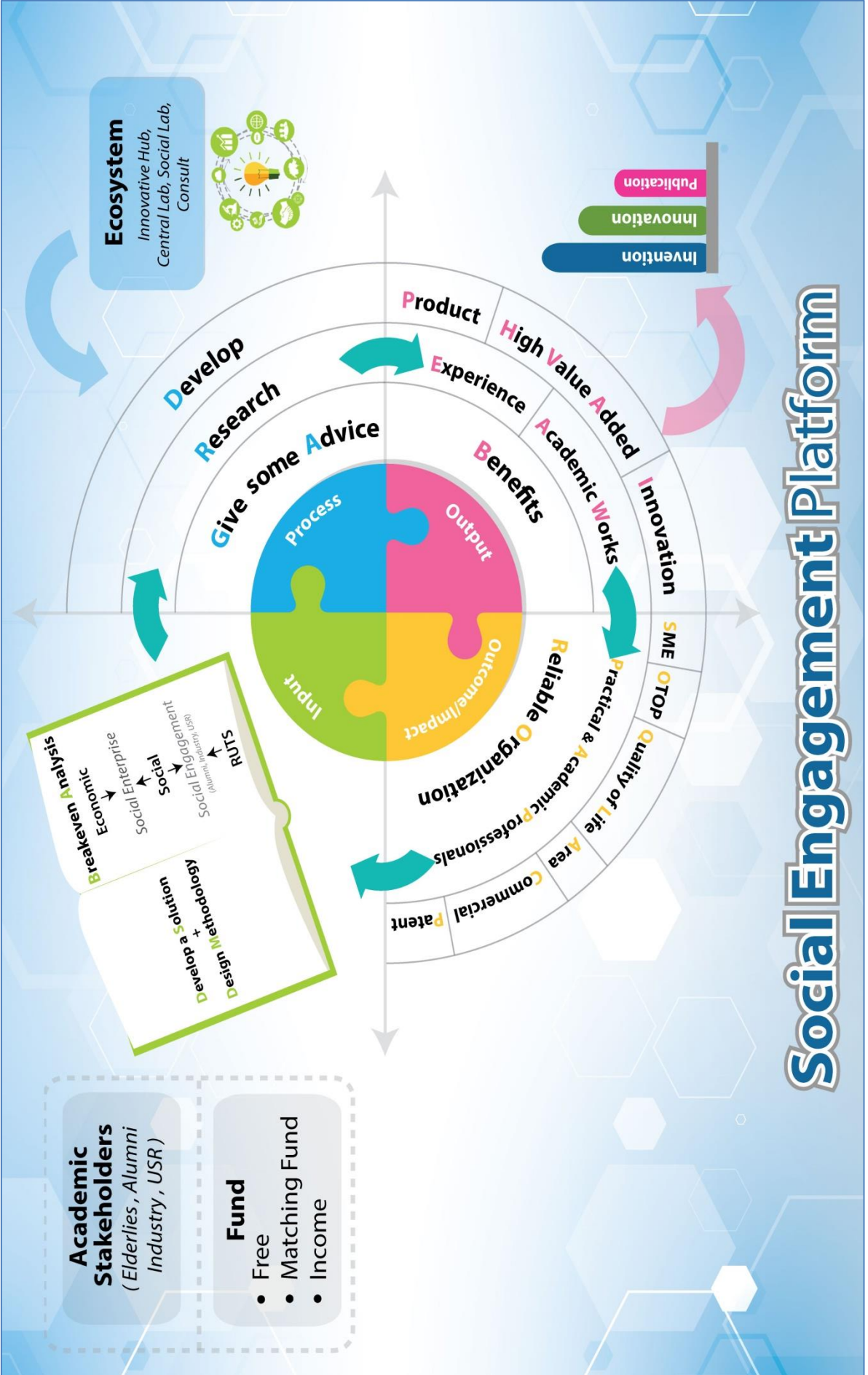
4. ด้านชุมชนและพื้นที่ เป็นการนำกระบวนการ วิธีการ องค์ความรู้ และการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลกระทบที่เกิดจากการวิจัย พัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และสังคม

5. ด้านวิชาการ เป็นการนำองค์ความรู้จากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น วารสาร วิทยานิพนธ์ ระดับนานาชาติ ระดับชาติ หนังสือ ตำรา บทเรียน ไปเป็นประโยชน์ในด้านวิชาการ การเรียนการสอน รวมถึงนำไปต่อยอดในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ

4. ผลลัพธ์และผลกระทบ (Outcome/Impact)

ผลสำเร็จจากการวิจัยต้องมีผลลัพธ์และผลกระทบ ที่สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตโดยรวมและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของชุมชน สังคม และประเทศชาติ และสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของสังคมอย่างแท้จริง

5. Social Engagement Platform

การให้บริการวิชาการและกิจกรรมเพื่อสังคม (Social Engagement Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้บริการวิชาการโดยใช้นวัตกรรมเป็นต้นนำ (Innovation led academic service) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและเป็นที่ยอมรับทางวิชาการแก่สังคม ส่งเสริมขับเคลื่อนประเทศให้หลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลาง (MIT) โดยยึดหลักการของพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม (Social Engagement) คือการร่วมคิดร่วมทำแบบพันธมิตรและหุ้นส่วน (Partnership) เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกราย (Mutual benefits) เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและเกิดผลงานวิชาการ (Knowledge sharing and Scholarship) และเกิดผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (Measureable Social Impact) และสามารถบูรณาการเชื่อมโยงระหว่าง ภารกิจของมหาวิทยาลัยทุกภารกิจเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ โดย Social Engagement Platform มีองค์ประกอบ 4 ส่วน ดังนี้

1. ตัวป้อน (Input)

มหาวิทยาลัยพัฒนาโจทย์การบริการวิชาการโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้รับบริการวิชาการและออกแบบวิธีการที่คำนึงความคุ้มค่าทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผู้รับบริการวิชาการ (Academic Stakeholder) ได้แก่ ผู้สูงอายุ ศิษย์เก่า ชุมชนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ SME/OTOP ภาคอุตสาหกรรม และหน่วยงานภาครัฐเป็นเป้าหมายสำคัญ โดยมีลักษณะการบริการวิชาการ 3 รูปแบบดังนี้

- 1) การบริการวิชาการแบบให้เปล่า
- 2) การบริการวิชาการแบบร่วมทุน
- 3) การบริการวิชาการแบบที่ก่อให้เกิดรายได้

2. กระบวนการ (Process)

มหาวิทยาลัยวางกระบวนการดำเนินการบริการวิชาการโดยใช้นวัตกรรมเป็นต้นนำ (Innovation led academic service) ทั้งในรูปแบบของการเป็นที่ปรึกษา การศึกษาวิจัย และการพัฒนาร่วมกับผู้รับบริการวิชาการอย่างเป็นระบบ

3. ผลผลิต (Output)

มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีผลผลิตจากการบริการวิชาการ เป็น ผลิตภัณฑ์ ผลผลิตที่มีมูลค่าสูง และนวัตกรรมจากการบริการ ซึ่งประโยชน์ที่ได้รับจากการให้บริการวิชาการ ได้แก่ ประสิทธิภาพที่เชี่ยวชาญและทันสมัยและผลงานทางวิชาการที่สามารถบูรณาการกับการเรียนการสอนและวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผลลัพธ์และผลกระทบ (Outcome/Impact)

ผลสำเร็จจากการบริการวิชาการต้องมีผลลัพธ์และผลกระทบที่ทำให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือและเป็นมืออาชีพในด้านการนำนวัตกรรมไปยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคมทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงพาณิชย์

6. Cultural Enterprise Platform

วิสาหกิจวัฒนธรรม (Cultural Enterprise Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมุ่งเน้นทำนุบำรุง สืบทอด รักษา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม ให้ดำรงอยู่โดยการเพิ่มมูลค่าทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมด้วยหลักการออกแบบอย่างสร้างสรรค์ โดยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเข้ามาช่วยขับเคลื่อนตามแนวความคิดวิสาหกิจวัฒนธรรม ที่ก่อให้เกิดคุณค่าและมูลค่าเพิ่มด้วยกลไกทางการตลาด และบูรณาการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมร่วมกับการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการวิชาการอย่างเป็นระบบ ภายใต้กรอบการดำเนินงาน “ศิลปวัฒนธรรม ดำรงคุณค่า พัฒนาเป็นรูปธรรม เกิดมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดย Cultural Enterprise Platform มีองค์ประกอบ 4 ส่วน ดังนี้

1. ตัวป้อน (Input)

มหาวิทยาลัยดำเนินการศึกษาวิจัยและรวบรวมข้อมูลมรดกภูมิปัญญาท้องถิ่น และมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน และจัดทำเป็นฐานข้อมูลเพื่อยืนยันถึงความเป็นเจ้าของและสิทธิในมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม รวมถึงพัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ใน 3 ด้านดังนี้

- 1) มรดกภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) ได้แก่ ความรู้หรือประสบการณ์ดั้งเดิมของประชาชนในท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายทอดสืบต่อกันมาจากบรรพบุรุษหรือถ่ายทอดต่อกันจากสถาบันต่าง ๆ ในชุมชน เช่น จากสถาบันครอบครัว สถาบันความเชื่อและศาสนา สถาบันการเมืองการปกครอง สถาบันเศรษฐกิจ และสถาบันทางสังคมอื่น ๆ
- 2) มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้ (Tangible Cultural Heritage) ได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ผลงานศิลปหัตถกรรม
- 3) มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Cultural Heritage) ได้แก่
 - เรื่องราวข้อมูลความรู้ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม และวัฒนธรรมด้านภาษา
 - ศิลปะการแสดง (Performing arts) หมายรวมถึง ดนตรี การแสดงละครและนาฏศิลป์ การเต้นรำ ร่ายรำ และการแสดงออกในพิธีกรรมและเพลงร้องพื้นบ้าน
 - แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม และงานเทศกาลต่าง ๆ (Social practices, rituals and festive events) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีการปฏิบัติกันอย่างเป็นประจำประกอบการดำรงชีวิตของชุมชนหรือกลุ่มคน
 - ความรู้และวิถีปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล (Knowledge and practices conceding nature and the universe) ในส่วนนี้หมายถึง องค์ความรู้ ความชำนาญ ทักษะ การปฏิบัติ เครื่องหมายแสดงออกที่ชุมชนได้มีการพัฒนา และทำให้อยู่ถาวรที่มีการปฏิสัมพันธ์กับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งออกมาในรูปแบบของคุณค่า ความเชื่อ พิธีกรรม พิธีการเอืวยารักษาโรค แนวปฏิบัติทางสังคมหรือสถาบันและองค์กรทางสังคม

- งานช่างฝีมือดั้งเดิม (Traditional craftsmanship) หมายถึง ทักษะ และองค์ความรู้ที่แสดงออกมาจากงานช่างฝีมืองานศิลปหัตถกรรมและสิ่งประดิษฐ์ของบรรพชน ซึ่งเป็นทักษะที่มีความจำเป็นในการสืบทอดองค์ความรู้ของช่างฝีมือสู่คนรุ่นหลังภายในชุมชน

2. กระบวนการ (Process)

มหาวิทยาลัยวางกระบวนการดำเนินงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยใช้หลักการออกแบบอย่างสร้างสรรค์ (Creative) ที่มีการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย เครือข่ายชุมชนและเครือข่ายทางวัฒนธรรมทั้งภายในและนอกมหาวิทยาลัย (Cultural Network) และแบ่งปันระบบนิเวศทางวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพร่วมกัน (Ecosystem) เพื่อหนุนนำภารกิจไปสู่เป้าหมาย

3. ผลผลิต (Output)

มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีผลผลิตจากการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ที่นำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Innovation) เข้ามาขับเคลื่อนให้เกิดเป็น ผลิตภัณฑ์ ศิลปะการแสดง การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และทรัพยากรด้านการเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ที่มีคุณค่าและมูลค่าเชิงพาณิชย์ อย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน

4. ผลลัพธ์และผลกระทบ (Outcome/Impact)

ผลสำเร็จจากการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ต้องมีผลลัพธ์และผลกระทบที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม (แหล่ง+วัฒนธรรม) ด้วยกลไกด้านการตลาด (Marketing Plan) ที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของ ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

7. Modern Organization Management Platform

การบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่ (Modern Organization Management Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้ความสำคัญและมุ่งพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรในปัจจุบันให้เป็นระบบบริหารจัดการสมัยใหม่ ที่มุ่งเน้นผลสำเร็จของงานและความรับผิดชอบต่อลูกค้าและขั้นตอน ภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยการบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่จำเป็นต้องอาศัยวิทยาการด้านการบริหารจัดการเข้ามาสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน ทั้งนี้เพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรสมัยใหม่ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เข้ามามีส่วนร่วมช่วยและสนับสนุนในทุกขั้นตอนของกระบวนการบริหารจัดการเพื่อเปลี่ยนผ่านองค์กรไปสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ภายใต้ความเหมาะสมต่อบริบทขององค์กรและความสอดคล้องของสภาพการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและอนาคต โดย Modern Organization Management Platform มีองค์ประกอบ 4 ส่วนดังนี้

1. การบริการ (Services)

มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการบริการตามพันธกิจที่สร้างความประทับใจให้กับผู้รับบริการ (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) ด้วยการพัฒนาวิธีการให้มีความแตกต่างและตอบโจทย์ โดยการสร้างนวัตกรรมการบริการรองรับบริบทการทำงานที่เปลี่ยนแปลง โดยถือเป็นเอกลักษณ์ขององค์กรที่สนับสนุนการทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

2. ทรัพยากรบุคคล (Man)

มหาวิทยาลัยมุ่งสร้างบุคลากรให้เกิดการเรียนรู้และมีทัศนคติเชิงบวก มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางตามอัตลักษณ์คนศรีวิชัย โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณลักษณะทางความคิด 3 ด้าน ได้แก่ การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) และความคิดรวบยอด (Conceptual Thinking)

3. การบริหารจัดการ (Management)

มหาวิทยาลัยมุ่งพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อขับเคลื่อนไปสู่องค์กรสมัยใหม่ด้วยนวัตกรรม โดยใช้แนวคิดกระบวนการบริหารจัดการ “POSDCoRB” ของ Luther Gulick และคณะ 7 ประการ ดังนี้

1) การวางแผนงาน (Planning) มีการกำหนดแผนงานกิจกรรมเพื่อให้บุคลากรในองค์กรมีทิศทางในการปฏิบัติงานหรือทำงานร่วมกันอย่างกลมกลืนไปในทางเดียวกัน

2) การจัดองค์การ (Organizing) จัดการโครงสร้างองค์กรให้มีสายบังคับบัญชาที่คล่องตัวมีการกระจายอำนาจอย่างเหมาะสม นำการบริหารจัดการองค์กรแบบแนวราบมาใช้ เนื่องจากแนวโน้มการบริหารองค์กรในอนาคตบุคลากรต้องบริหารตนเองในลักษณะของ Self-managed, Self-motivated Teams โดยสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์กร เนื่องจากบุคลากรในยุค 4.0 ต้องการความอิสระในการบริหารความสำเร็จของการทำงานด้วยตนเองมีการเชื่อมสายบังคับบัญชาให้แน่นแฟ้นและสร้างความจงรักภักดีต่อองค์กรเพื่อสนับสนุนนโยบายของผู้บริหารระดับสูง

3) การบริหารงานบุคคล (Staffing) ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์กร ได้แก่ การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้ง

บุคคล การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง เงินเดือน การโยกย้าย การพัฒนาบุคคลในองค์กร จนกระทั่งการให้บุคคลพ้นจากตำแหน่ง

4) การวินิจฉัยสั่งการ (Directing) องค์กรต้องมีการวินิจฉัยสั่งการที่ถูกต้อง รวดเร็ว แม่นยำ เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจของผู้บริหารองค์กร บนพื้นฐานข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและทันสมัย จากคลังข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร

5) การประสานงาน (Coordinating) สร้างการสื่อสารทั้งในและนอกองค์กรอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินกิจกรรมให้ตรงตามนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์กรและสามารถลดหรือแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ทั้งในองค์กรและนอกองค์กรได้

6) การเสนอรายงาน (Reporting) องค์กรจะต้องมีการตรวจสอบข้อมูลผลการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และรายงานข้อมูลต่อผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ โดยรายงานข้อมูลต้องมีมาตรฐาน เทียบตรง สามารถวัดผลได้ รวมทั้งนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยเข้ามามีส่วนช่วยในการสนับสนุนข้อมูลเพื่อความสะดวกรวดเร็ว ถูกต้องและแม่นยำ

7) การจัดทำงบประมาณ (Budgeting) องค์กรควรจัดทำระบบบัญชีและงบประมาณเป็นแบบมาตรฐานซึ่งสามารถตรวจสอบระบบบัญชี (Balance Sheet) ได้อย่างมีระบบในการบริหารงานองค์กร

4. ระบบนิเวศน์ (Ecosystem)

มหาวิทยาลัยมุ่งสนับสนุนและสร้างสิ่งแวดล้อมทางเทคโนโลยีเพื่อรองรับการจัดการองค์กรสมัยใหม่ โดยมุ่งเน้นการบริหารจัดการความเสี่ยง การพัฒนาสิ่งสนับสนุนการทำงาน และการทำงานร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่นวัตกรรมการจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ